१५ सर्गः दति सदैद्यहरिहरखानवंश्रमक्षवगाराष्ट्रमक्षीकात्मजश्रीभ रतसेनविरिचितायां मुख्येविधिन्यां भट्टियायां शर्बन्धानाम चतुर्द्शः सर्गः॥१४॥

> राचसेन्द्रस्ततोऽभैषीदैचिष्ट परितः पुरं। प्रातिष्ठि पच बोधार्थं कुम्भकर्णस्य राचमान्॥१॥

ज्ञान दतः प्रभृति लुङमधिकत्य ति स्विसितमा हतत्र स्तामा त्ये लुङ् तते। उत्यापि दर्शियायि राचसेत्यादि। ततः प्रहस्तवध अवणानन्तरं ईहिशोऽपि व्यापादितद्वि अभैषीत् सिचि हिद्धः परितः समन्तात् पुरं लङ्कामै चिष्ठ हृष्टवान् किमत्र शक्ते खातुं न वेति कुम्भकर्षस्य सुप्तस्य बीधनार्थं राचसान् प्रातिष्ठि पत् प्रस्वापितवान् तिष्ठते सुङ्परेणावुपधा इस्वापवादः तिष्ठ तिरिदितीलं दिर्वचनमभ्यासकार्य्यं धातो रादेशः षत्रं दुलञ्चा १॥ भ राचमेन्द्रदत्यादि। त्रय टीमधिकत्य तिद्वलितमुच्यते पाणि निमते लुङिति संज्ञा। राचमेन्द्रो रावणः ततः प्रहस्तवधादभेषीत् भीतः जिभीलिभीत्यां भवद्भृतभवेत्रिशःदित स्त्तसामान्ये टी घीटी यो व्यक्तित धातो रादेश मिलादम् व्यासिः नेमेकाजा

षीत् भीतः जिभीलिभीत्यां भवद्भूतभव्येतिशः इति स्ततसामान्ये टी घीटीष्यीव्यभिति धातोरादी मिलादम् व्यांसिः नेमेकाजा दिति इमोभावः वजवदेत्यादिना विः हदाद्यस्तिसेरिति ईम् किलादिति षः परितः समन्तात् पुरं लङ्कां वीचितवान् किमच स्वातं शक्यते नविति ईचङ्दर्शने स्वयोऽमजादेरिति श्रमि क्रते